

РЕШЕНИЕ

№ 629

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 13.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **7767** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] против отказ по заявление за достъп до данни № ДАЕУ-8479/25.05.2021г. на Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ), който отказ е обективиран в писмо на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП) от 08.06.2021г. Жалбоподателят твърди, че дружеството е небанкова финансова институция, регистрирана в регистъра по чл.3а от Закона за кредитните институции (ЗКИ) и като такава се явява и организация, предоставяща обществени услуги, по смисъла на чл.1, ал. 2 от Закона за електронно управление (ЗЕУ). На следващо място твърди, че на основание чл. 16 от Закона за потребителския кредит (З.) дружеството има задължение да оценява кредитоспособността на потребителите – кандидати за кредит, както и, че е задължен субект по смисъла на чл. 4, т. 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), поради което следва да прилага мерки за превенция срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансиране на тероризма. В тази връзка счита, че има право на достъп до водения от НАП Регистър на задължените лица, Справка за наличие/липса на задължения и Справка с данни за осигурените лица от подадени декларации по Наредба Н-13 към Кодекса за социалното осигуряване.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че посочените Регистри и Справки на НАП не са публично достъпни и липсва законова разпоредба, по силата на която заявителят да има право на достъп до тях.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

На 25.05.2021 г. дружеството - жалбоподател подало по електронен път Заявление за достъп до Регистър на задължените лица, Справка за наличие/липса на задължения и Справка с данни за осигурените лица от подадени декларации по Наредба Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата), чрез средата за междурегистров обмен - R., в качеството си на заинтересовано за горепосочената административна услуга лице по чл. 1, ал. 2 от ЗЕУ - организация, предоставяща обществени услуги, при наличие на нормативно основание за достъп до регистри/ справки.

Като правно основание за искания достъп са посочени съответно чл. 16 от З., с цел оценяване кредитоспособността на потребители по смисъла на тази разпоредба, и чл. 66, ал. 1 от ЗМИП, с цел установяване произхода на средствата на клиентите по смисъла на този закон. По делото са представени, освен заявлението на жалбоподателя и писмени доказателства, относно предприетите от страна на ДАЕУ действия за изпращане на същото до изпълнителния директор на НАП, в качеството му на първичен администратор на данни (ПАД); писмото, в което е обективизиран отказът за достъп на жалбоподателя до исканите регистри и справки, датиран от 08.06.2021г. (л.33 от делото); разпечатка от електронната система на НАП, с отбелязване на датата и часа на изпращане на това писмо до ДАЕУ; кореспонденцията между жалбоподателя и ДАЕУ във връзка със заявлението за достъп и писмо на подуправителя на БНБ до НАП, относно оценката на кредитоспособността на кредитоискателите по Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители (ЗКНИП).

Правото на достъп до данни от регистри на държавната администрация е регламентирано в ЗЕУ, Наредба за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги (НОИИСРЕАУ) и Общите условия за достъп до данни и регистри на държавната администрация в средата за междурегистров обмен. Жалбоподателят се явява организация, предоставяща обществени услуги, по смисъла на чл.1, ал. 2 вр. §1 т. 12 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕУ, поради което има право да подаде заявление по чл. 8, ал.2 от НОИИСРЕАУ. В заявлението следва да се посочи и законовото основание, даващо право на заявителя на достъп до заявените услуги.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от З. кредиторът оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, в т. ч. информация, получена от потребителя, и ако е необходимо, извършва справка в Централния кредитен регистър (Ц.) или в друга база данни, използвана в Република България за оценка на кредитоспособността на потребителите. Регистрите и справките, администрирани от НАП не са бази данни, предназначени и използвани за посочената цел. Още повече, че Ц. е публичен общодостъпен регистър на данни, от където следва извод, че законът предписва извършване на справки в публични бази данни, а не в такива с ограничен достъп.

На следващо място, съгласно чл. 66, ал. 1, т.2 от ЗМИП произходът на средствата се изяснява и чрез събиране на друга информация от официални независими източници - данни от публично достъпни регистри и бази от данни. Ако това, наред с поне още един способ измежду предвидените от специалния закон не даде резултат, произходът на средствата може да се установи и с писмена декларация от клиента или негов представител – чл.66, ал.2 ЗМИП.

Следователно, и двете цитирани в заявлението законови разпоредби постановяват извършването на необходимите справки да става в публично достъпни регистри и бази данни, каквито администрираните от НАП не са. В качеството си на първичен администратор на данни по смисъла на ЗЕУ, НАП след получаване на заявлението на жалбоподателя с писмо на ДАЕУ от 28.05.2021 г., на основание чл. 8, ал.3 от НОИИСРЕАУ във връзка с чл. 17, ал. 4 от Общите условия за достъп до данни и регистри на държавната администрация в средата за междурегистров обмен, е извършил проверка на поискания достъп, установил е липса на правно основание за същия и е постановил обоснован и мотивиран отказ за достъп до заявените регистри и справки. Отказът е изпратен на ДАЕУ в срока по чл. 17, ал.4 от горепосочените Общи условия.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на акта на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че отказът е постановен от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и актът е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разноските са дължими на НАП, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 от Закона за НАП.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против отказ по заявление за достъп до данни № ДАЕУ-8479/25.05.2021г. на Държавна агенция „Електронно управление“, който отказ е обективиран в писмо на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от 08.06.2021г.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: